دانشگاه باید خلق نیاز کند

رئیس دانشگاه بوعلی سینای همدان با اشـــاره به اهمیت ارتباط دانشگاه با جامعه گفت: دانشگاه باید خلق نیاز کند و خود به نیازها پاســـخ دهد. با وجود رتبه شانزدهم ایران در تولید علم، چند سالی است که وظیفه جدیدی بر عهده دانشگاه برای کارآفرینی نهاده شده و مطمئن هستم دانشگاه‌ها بتدریج به این سمت می‌روند./ایرنا

سیاره مشتری صاحب ۱۲ قمر جدید شد

منجمان ۱۰ قمر کوچك دیگر که به دور مشـــتری می‌گردند را کشـــف کردند. مشتری در میان ســـیارات منظومه شمسی بیشترین تعداد قمرها را دارد و با کشف تازه تعداد این قمرها به ۷۹ می‌رسد. از این ۱۲ قمر، ۱۰ جرم تا به حال رصد نشده بودند و دو جرم دیگر رصد شده بودند، اما اکنون به جمع قمرهای مشتری پیوستند. نکته جالب این‌که یکی از این قمرها بر خلاف جهت همسایه‌های خود می‌گردد. /نیچر

جام‌جم دلایل سقوط رتبه ایران از پنجم به نوزدهم جهان در المپیاد ریاضی امسال را بررسی می‌کند

شرکت در المپیاد جهانی با جیب نسبتا خالی!

سپیده شعرباف
دانش

المپیاد جهانی ریاضی، نخستین المپیاد دانش‌آموزی بود که سال ۱۳۳۸/ ۱۹۵۹ در رومانی برگزار شد. تاریخچه برگزاری المپیادهای دانش‌آموزی در کشور ما نیز با المپیاد ریاضی آغاز می‌شود که از سال ۱۳۶۳ در کشور برگزار شد. هدف اولیه برگزاری این المپیاد، کاهش گرایش دانش‌آموزان به رشـــته ریاضی فیزیك در دوران دبیرستان بود. در طول این سال‌ها بســـیاری از استعدادهای نهفته در رشته ریاضی به کمك این رقابت‌ها شناخته شـــدند و شرکت در این رقابت مســـالمت‌آمیز، آغاز دوران شکوفایی بســـیاری از محققان و دانشمندان ایرانی بوده است. برگزیده شدن مریم میرزاخانی برای دو دوره در المپیاد جهانی ریاضی، آغاز مسیر پرافتخار این دانشمند جوان بود. گرچه دکتر میرزاخانی سال گذشته به دلیل ابتلا به سرطان از دنیا رفت، اما نام او با کسب مدال فیلدز و بسیاری از افتخارات و یادگارهای دیگر در دانش ریاضیات جاودانه شد.

امســـال تیم دانش‌آموزی المپیاد ریاضی ایران در پنجاه و نهمین المپیاد جهانی ریاضی که از ۱۲ تیر تا ۲۳ تیر ۹۷ در رومانی برگزار شـــد، موفق به کسب یك مدال طلا، ســـه مدال نقره، یك مدال برنز و یك دیپلم افتخار شـــد و ایران در جایگاه نوزدهم جهان قرار گرفت. این در حالی است که سال گذشته کشورمان رتبه پنجم جهان را کسب کرده بود. این‌که وضع فعلی ما در المپیاد ریاضی چگونه است و چه مشکلات و چشم‌اندازهایی پیش روی ما در این عرصه است، موضوع گزارشی است که در ادامه می‌خوانید.

هـــدف اصلـــی از برگـــزاری المپیادهـــای دانش‌آموزی، صرفا شـــرکت در یك مسابقه بین‌المللی نیســـت. از اوایل دهه ۶۰ شمسی که برگزاری المپیادها در ایران آغاز شد به دلیل استقبال کم از رشـــته ریاضی در دبیرستان‌ها انجام گرفـــت؛ موضوعی که امـــروز نیز دوباره در حـــال رخ دادن اســـت. به همیـــن دلیل بود که تصمیم گرفته شـــد مســـابقاتی میان دانش‌آموزان برگزار شـــود تا اســـتعدادهایی در این زمینه شناخته شـــده و دانش‌آموزان به ادامـــه تحصیـــل در ریاضیات تشـــویق شـــوند. بعد از آن دانش‌آمـــوزان برای حضور در مســـابقات بین‌المللی ریاضی نیز انتخاب شـــدند. دکتر امید نقشـــینه ارجمند، رئیس کمیته علمی المپیاد ریاضی، درباره وضع کنونی ایران و نتیجه شرکت در این رقابت جهانی به جام‌جم می‌گوید: مزیت شـــرکت در مسابقات بین‌المللی این اســـت که نتایـــج خوب آن در رســـانه‌ها اعلام و بیشـــتر دیده می‌شود. اما رسالت اصلی این مسابقات تاثیرگذاری مثبت در آموزش و پرورش دانش‌آموزان است.

متولی اصلـــی برگزاری المپیادهـــای علمی در ایران باشـــگاه دانش‌پژوهان جوان است که سازمانی زیرمجموعه آموزش و پرورش است. به گفته دکتر نقشینه این مجموعه چند سال اســـت ســـاختار اصلی خود را از دست داده و در نتیجه آن اســـتقلال عملش از دست رفته اســـت. وی تصریح می‌کند: اگر کســـی از وضع درونی این سازمان باخبر باشد، سوالش این خواهد بود که چگونه المپیادهـــا هنوز برگزار می‌شود؟! پاسخ این است که فداکاری افراد و اعضای کمیته‌های علمی این مجموعه را سرپا نگه داشـــته اســـت و به همین خاطر بعضی سال‌ها شاهد کســـب نتایج و رتبه‌های خوب هستیم و بعضی سال‌ها نتایج خوبی به دست نمی‌آید.

تیم ملی ۶ نفـــره المپیـــاد ریاضی، از ۶ شهر مختلف ایران

بررســـی‌های جام‌جم نشـــان می‌دهد در ده ســـال اخیر تعدادی از مدارس روی المپیادها ســـرمایه‌گذاری حرفـــه‌ای انجـــام می‌دهند، تعدادی از دانش‌آمـــوزان را گزینش می‌کنند و آموزش‌های خاصی به آنهـــا می‌دهند. گاهی اوقات ایـــن دانش‌آموزان حتـــی وقت دیگر کلاس‌ها را سر کلاس‌های المپیاد می‌گذرانند که در عمل اتفاق خوبی نیست. دکتر نقشینه درباره شـــرایط جدید و فشـــار آموزشـــی زیاد بعضی مدارس بـــرای آموزش‌های فشـــرده ادامه می‌دهد: طبیعتا خـــود دانش‌آموز باید اســـتعدادی در حل مســـائل ریاضی داشته باشد.

بعد از آن شرایط مدرســـه و حمایت‌های نظام آموزشی از دانش‌آموز نیز بسیار مهم است. در این سیســـتم اصولا هدف کسب مدال و رتبه اســـت و به همین دلیل خیلی از استعدادها به دلیل نبـــود این امکانـــات از رقابت عقب می‌مانند. حدود ۲۰ ســـال پیش دانش‌آموزانی از استان‌های مختلف در این رقابت‌ها شرکت می‌کردنـــد، بنابراین اثرگذاری مســـابقات در کشـــور بیشـــتر بود. از طرف دیگـــر اگر تلقی دانش‌آموزان این باشـــد که موفقیت در این زمینه مخصوص چند مدرســـه خاص است، انگیزه خود را از دست می‌دهند.

البته ما در این ســـال‌ها خیلی تلاش کرده‌ایم بدون این‌که سهمیه خاصی قائل شویم، کمی این وضع را بهبود ببخشیم و تاحدودی موفق بوده‌ایم. در رقابت‌های جهانی امســـال شش دانش‌آموز شرکت‌کننده از مدارس و شهرهای مختلف در این مسابقات شرکت داشتند. این برای ما یك قدم مثبت است و امیدواریم که در ســـال‌های بعد نیز از این جنبه پیشرفت‌های مثبت داشته باشیم.

گرچـــه المپیادهای بین‌المللـــی یك فعالیت و رقابت انفرادی اســـت، شـــرکت‌کنندگان با توجه به رتبه خود، مـــدال و دیپلم افتخار و در نتیجه امتیازی دریافـــت می‌کنند و در نهایت امتیاز هر کشور با محاسبه مجموع امتیازات شرکت‌کنندگان آن کشـــور به دست می‌آید. رئیس کمیته علمـــی المپیاد ریاضـــی ایران، در ایـــن بـــاره می‌افزاید: این رقابت ســـاختار گروهی ندارد و دانش‌آموزان جداگانه شـــرکت و رتبه کســـب می‌کنند. در نهایـــت رتبه تیمی از جمع کـــردن امتیازات شـــش دانش‌آموز شرکت‌کننده به دست می‌آید. اما اگر از جایگاه یك ریاضیدان حرفه‌ای به موضوع نگاه کنیم، محتوای مســـابقه و تجربه نشـــان می‌دهد کســـانی که رتبه‌های بالا کســـب می‌کنند، در آینده ریاضی‌دانان قوی خواهند شد و سرمایه کشـــور محسوب می‌شـــوند. متاســـفانه ما مقداری نسبت به ســـرمایه‌های کشورمان که در آینده می‌توانند دانشـــمندان این کشـــور باشند، کم‌توجه هستیم.

ســـرمایه‌ای که باید هوشـــمندانه‌تر خرج شود

بســـیاری از دانش‌آمـــوزان شـــرکت‌کننده در المپیاد ریاضی بعد از کســـب مدال جهانی وارد رشته‌های مهندسی می‌شوند که شاید با هدف اصلی المپیاد که توجه به علوم پایه اســـت در تضاد باشد.

دکتر نقشـــینه در این باره توضیـــح می‌دهد: ما هر ســـال در کشـــور ۱۲ مدال طلای المپیاد ریاضی به دانش‌آموزان می‌دهیـــم و این افراد در انتخاب رشته دانشگاهی خود آزاد هستند. تعداد افرادی که برای تحصیلات دانشـــگاهی رشـــته ریاضی را انتخاب می‌کنند در سال‌های مختلف نوسان داشـــته است. معمولا جامعه و خانـــواده دانش‌آمـــوزان را بـــه تحصیل در رشته‌هایی که عرفا رشته‌های رده بالا محسوب می‌شوند سوق می‌دهند. گرچه بهتر است این دانش‌آموزان رشـــته‌ای را انتخـــاب کنند که با استعداد آنها بیشتر تطابق دارد، رسیدن به این موضوع نیاز به گذشت زمان دارد.

وی می‌افزاید: تعـــدادی از این دانشـــجویان بعد از گذشت چند ســـال از زمان دانشجویی، رشته دوم خود را در ریاضی ادامه می‌دهند یا در تحصیلات تکمیلی ریاضی می‌خوانند. بیشـــتر این دانشـــجویان نیز در رشـــته دانشگاهی از توانایی‌هـــای ریاضی و حل مســـاله خود بهره می‌برند که آنهـــا را از هم‌قطاران خـــود متمایز می‌کنـــد. بنابراین حتی اگر ایـــن دانش‌آموزان رشته ریاضی را ادامه ندهند، ما از این توانایی در دوران تحصیل و فعالیت این افراد خوشـــحال هستیم.

رئیس کمیته علمـــی المپیـــاد ریاضی معتقد است المپیادها که بستر پرورش دانشمندان در علوم پایـــه هســـتند، نقـــش تاثیرگذاری در پـــرورش اســـتعدادها دارنـــد. امـــا نباید سرمایه‌گذاری کشـــور فقط به گروه شش نفره شـــرکت‌کننده در المپیاد جهانـــی اختصاص یابد. برگزیـــدگان مرحله کشـــوری نیز همه در صورت ســـرمایه‌گذاری درســـت، پتانســـیل تقویت بنیه علوم پایه بخصوص رشـــته ریاضی در کشـــور را دارند. اگر ما در علوم پایه بنیه قوی علمی نداشته باشـــیم، در علوم مهندسی هم مصرف‌کننده هستیم.

دکتر نقشـــینه ادامه می‌دهد: بیش از ده سال اســـت که بنیاد ملی نخبگان از المپیادی‌ها و نفرات برتر کنکور به‌طور جدی حمایت می‌کند. من فکـــر نمی‌کنـــم در هیچ جـــای دنیا چنین حمایت‌هایـــی از المپیادی‌ها بشـــود و در این حمایت، بدرستی، برندگان مدال‌های نقره و برنز کشوری هم دیده شده‌اند. با وجود این جای آن دارد که این حمایت‌ها هدفمندتر انجام شود.

در حال حاضـــر در عمل بودجـــه زیادی صرف حمایت از برخی رشـــته‌های مهندسی می‌شود که خـــود ذاتا در بـــازار کار جذابیـــت دارند. اگر کشـــور یك ریال هم خرج نکند دانش‌آموزان رشـــته ریاضی فیزیك، برای تحصیـــل در چند رشته مهندسی خاص سر و دست می‌شکنند. پس آیا بهتر نیســـت درصـــدی از حمایت‌ها به رشـــته‌های علوم پایه ســـوق داده شود تا افراد مســـتعد با نگرانی کم‌تری از آینده شغلی وارد این رشـــته‌ها شـــوند و آینده کشور خالی از دانشـــمندان علوم پایه نشـــود؟ حتی کافی اســـت در هر رشته دانشـــگاهی مثلا تعدادی کمك‌هزینه تحصیلی ســـطح یك، سطح ۲ و ... برای اســـتعدادهای برتر داشـــته باشیم تا به جای این‌که چند صد نفر اول کنکور و دارندگان مدال‌های المپیادهای علمی در دو ســـه رشته جمع شـــوند بین رشـــته‌های مختلف پخش شوند. سیاســـتگذاری برای رشد متوازن علمی وظیفه حاکمیت است.

مدیریـــت نادرســـت شناســـایی استعدادها

فضای شرکت در المپیاد ریاضی در ایران از حدود ۳۰ سال پیش در ایران شـــروع شد و سال‌های اول جذابیـــت چندانی برای مـــدارس عمومی کشور نداشت و بیشـــتر دانش‌آموزان مدارس تیزهوشـــان در المپیاد شـــرکت می‌کردند. اما بتدریج مدارس دیگر نیز وارد عرصه این رقابت شـــدند. مهدی اعتصامی‌فرد، مدرس المپیاد ریاضی، در این باره بـــه جام‌جم می‌گوید: المپیاد امروز هدف اولیه خـــود را دنبال نمی‌کند. هدف اولیه این بود که استعدادهای مختلف در علوم پایه بدرستی شناسایی شوند. زیرا زمانی آمارها نشان داد بســـیاری از دانش‌آموزان با استعداد و قوی‌تر جذب رشته‌های علوم پایه نمی‌شوند. اوایل این مسابقات جنبه رقابت علمی داشت و شناسایی اســـتعدادها بخوبی انجام می‌شد. به مرور المپیاد از کارکرد شناسایی استعدادها فاصله گرفت و مدارس با برگـــزاری کلاس‌ها و آموزش‌های فشـــرده دانش‌آموزان متوســـط را نیز راهی این رقابت‌ها کردنـــد. این کار باعث شـــد دانش‌آمـــوزان برخی شهرســـتان‌ها که امکانات مدارس پایتخت برای آنها فراهم نبود، از دور رقابت‌هـــا دور بمانند. بـــه همین دلیل المپیادها تبدیل به رقابت‌های ناموازنی شـــد که کارکرد شناسایی استعدادها در کل کشور را از دست داد. حضور و کسب رتبه دانش‌آموزان شهرستانی در مسابقات امسال در چند سال اخیر بی‌سابقه بوده است.

دکتر نقشینه: المپیادها که بستر پرورش دانشمندان در علوم پایه هستند نقش تاثیرگذاری در پرورش استعدادها دارند. اما نباید سرمایه‌گذاری کشور فقط به گروه شش نفره شرکت‌کننده در المپیاد جهانی اختصاص یابد

استعدادهایی که پرورش نمی‌یابند

المپیاد ریاضی رقابتی اســـت که نیـــاز به ابزار و تجهیزات خاصی ندارد و با پرورش دانش‌آموزان با استعداد می‌توان نتیجه بسیار خوبی گرفت. اما به نظر می‌رســـد نیاز به توجه بیشـــتر برای پرورش این اســـتعدادها وجود دارد. اعتصامی فرد درباره این بی‌توجهی می‌گوید: امروز آموزش و پرورش نـــگاه مثبتی به برگـــزاری المپیادها و مدارس اســـتعدادهای درخشـــان ندارد و این نگاهی است که سال‌هاســـت در نخبه‌پروری وجود دارد. در ســـال‌های اخیـــر حتی دغدغه صدور روادید و ثبت‌نام در المپیاد نیز به عهده دانش‌آمـــوزان شـــرکت‌کننده و خانواده‌های آنهاست. امسال به دلیل کمبود بودجه کلاسی برای آماده‌ســـازی دانش‌آموزان، المپیاد ریاضی برگزار نشـــد و بنابراین نمی‌توان انتظار کسب نتیجه چشمگیر داشت.

وی تصریح می‌کند: اکنون مدارســـی خاص این رقابت را به فعالیتی ســـنگین بدل کرده‌اند که برای همـــه امـــکان ورود به آن وجـــود ندارد. دانش‌آمـــوزان حتی قبـــل از ســـال‌های آخر دبیرستان باید آمادگی‌های لازم را کسب کنند و فقط کار فشـــرده در ســـال‌های آخر نمی‌تواند نتیجه مورد انتظار از المپیاد را به دنبال داشته باشد. پرورش استعدادها از سال‌های پایین‌تر شروع می‌شود که در حال حاضر در این زمینه غفلت می‌شود. از طرفی کتاب‌های سری جدید در نظام آموزشی جدید در زمینه ریاضی بیشتر رویکرد شـــهودی پیدا کرده و بار علمی آن کمتر شده است و روی بنیه علمی دانش‌آموزان اثر منفی می‌گذارد.

اعتصامی فرد: در سال‌های اخیر حتی دغدغه صدور روادید و ثبت‌نام در المپیاد نیز به عهده دانش‌آموزان شرکت‌کننده و خانواده‌های آنهاست. امسال به دلیل کمبود بودجه کلاسی برای آماده‌سازی دانش‌آموزان، المپیاد ریاضی برگزار نشد و بنابراین نمی‌توان انتظار کسب نتیجه چشمگیر داشت

مکث

وقتی تیم ملی بدون ارز راهی مسابقات جهانی می‌شود!

در المپیاد بین‌المللی ریاضی امســـال ۱۰۷ کشور جهان شرکت داشتند و کسب رتبه نوزدهم، در رقابتی که بسیاری از کشورها به‌طور جدی در آن سرمایه‌گذاری می‌کنند، موفقیت کوچکی نیست. ولی این نتیجه در مقایســـه با رتبه ایران در بســـیاری از ســـال‌ها چنگی به دل نمی‌زند. تیـــم ایران در سال‌های گذشته کســـب رتبه‌های اول، ســـوم، چهارم و... مسابقات را در پرونده خود دارد و در شرایطی که سال گذشته پنجم شد، در بسیاری از ســـال‌ها معمولا در بین ده تیم برتر المپیاد بوده است. افت و خیزهای چند سال اخیر بی‌علت نیســـت؛ رئیس کمیته علمی المپیاد ریاضی می‌گوید: ما هر سال دانش‌آموزان مســـتعدی داریم. برای شرکت در چنین رقابت سنگینی، بســـیاری از کشـــورهای مطرح آمادگی دارند و ما نیز لازم می‌دانیم بچه‌ها را از نظر روحی طوری آماده کنیم که بتوانند توانایی حل مساله خود را در دو روز آزمون بسیار سنگین به‌طور کامل به‌نمایش بگذارند. باشگاه دانش‌پژوهان جوان در سال‌های اخیر و بخصوص امسال آن‌چنان وضع آشفته‌ای داشت که با وجود تلاش‌های مسئولان و کمیته علمی، نیمی از دوره عنوان غیرحضوری داشت و در واقع اصلا برگزار نشد. نابسامانی اعزام تیم در حدی بود که کمیته علمی حتی زمانی که تیم فرودگاه امام خمینی (ره) را ترك کرد، یقین نداشت در مسابقه شرکت خواهد کرد یا خیر! زیرا مســـئولان محترم آموزش و پرورش قول داده بودند ارز مورد نیاز در بین راه، یعنی در زمان توقفی کوتاه در اســـتانبول، به دست مسئول تیم می‌رسد. تیم در حالی با جیب نسبتا خالی اعزام شد که حتی هزینه ثبت‌نام به کشور میزبان پرداخت نشده بود و سرپرستان تیم به امید اعتبار سی ساله ایران، بدون پرداخت حق ثبت‌نام، راهی المپیاد بین‌المللی شدند تا آنجا با شروع مسابقات هزینه را پرداخت کنند.

المپیاد ریاضی عموما با تکیه بر توانایی المپیادی‌های قدیمی که اکثرا دانشجو هستند اداره می‌شود. در چنین شرایطی، هرچند موتور محرکه این عزیزان، میهن‌دوستی است، ولی باقی‌ماندن معوقات مالی از سه سال پیش تاکنون اثرات مخربی بر کیفیت کار می‌گذارد. برخی به دلیل نیازهای مالی دیگر حاضر به همکاری نیستند و افزایش فشار کار روی بقیه آنها را هم سرخورده می‌کند.

دنیای ذهن

نتایج مطالعات اخیر از عواقب نشستن طولانی برای حافظه خبر می‌دهد

بلند شوید و قدم بزنید!

بهنام سور
جام‌جم

دانشـــمندان می‌گویند نشســـتن بیش از حد ممکن اســـت بخشی از مغز شـــما را کـــه برای حافظـــه مهم اســـت، نازك‌تر کند. اگر می‌خواهید حافظه خوبی داشته باشید بهتر است گاهی از صندلی خود برخیزید.

ســـاختار مغـــز در یادگیـــری و حافظـــه نقش مهمـــی دارد. مغز کســـانی که زمان بیشـــتری را صرف ایســـتادن و حرکـــت می‌کنند، ســـاختار توســـعه‌یافته‌تری دارد. مطالعات نشان می‌دهد در هر سنی، ضخامت لوب گیجگاهی میانی، یعنی همان قســـمتی از مغز که در شکل‌گیری حافظه رویدادی اهمیت بسیاری دارد در افرادی که بیشتر می‌نشـــینند، نازك‌تر اســـت. کمتر شدن حجم

مغز در لوب گیجگاهی همراه با افزایش ســـن تا حدودی طبیعی به نظر می‌رسد، و نتیجه آن حافظه رویدادی ضعیف‌تر است.

حافظه رویدادی نوعی از حافظه است که حوادث گذشته را به یاد افراد می‌آورد. مغز و مناطق دخیل در حافظه، هنگام زوال عقل بیشتر دچار تحلیل می‌شوند. این یافته‌ها براساس مصاحبه و آزمون انجام شده روی ۳۵ نفر که ۴۵ تا ۷۵ سال داشتند به‌دست آمده است.

محققان دانشـــگاه کالیفرنیـــا در لس‌آنجلس، پرسشنامه‌هایی در مورد الگوهای فعالیت بدنی به داوطلبان ارائه داده و مغز آنان را با ام‌آرآی بررسی کردند. آنها پس از ارزیابی سن داوطلبان و تجزیه و تحلیل داده‌ها، متوجه شدند هر ساعت اضافی نسبت به میانگین روزانه نشســـتن با کاهش ۲ درصدی ضخامت لوب گیجگاهی میانی همراه است. تحقیقات نشان می‌دهد فردی که میانگین نشستن او ده ســـاعت در روز است، در مقایسه با فردی که از ۱۵ سالگی به‌طور معمولی نشسته است، دارای قشـــر مغزی نازك‌تری است. نتیجه این مطالعه نشان می‌دهد کسانی که در نشستن زیاده‌روی می‌کنند، حتی تلاش‌های منظم ورزشی نیز خسارت وارد شده را جبران نمی‌کند.

محقق ارشـــد این مطالعه می‌گوید: مســـلما ما برای اعلام نتیجه قطعی‌تر بـــه نمونه‌های بزرگ و روش‌های بهتری برای اندازه‌گیری الگوهای رفتاری نیاز داریـــم. اما اگر عادت کرده‌ایـــد که مدت‌های طولانی بدون فعالیت فیزیکی بنشینید و به نظر می‌رسد این ویژگی به الگوی رفتاری شما تبدیل شده است، شـــك نکنید این برای تناسب اندام شما مضر است. نشستن بیش از حد حتی برای ساختار و عملکرد مغز افرادی که از لحاظ جسمی فعال هستند نیز مضر است.

منبع: phys.org

کشف راز نورافشانی زشت‌ترین ماهی دنیا

مطالعات ژنتیك راز نورافشانی قلابچه ماهی را که در اعماق دریاها و اقیانوس‌ها در نور بسیار ناچیز زندگی می‌کند، فاش کرد. به گزارش مهر و به نقل از نیواطلـــس، قلابچه ماهی به علـــت وجود یك محفظه لامپ مانند در بالای ســـرش که از آن نور متصاعد می‌شود، شهرت زیادی دارد.

پژوهشگران از سال‌ها قبل در تلاش برای پی بردن به این موضوع بوده‌اند که این ماهی که توســـط برخی صاحب‌نظران زشـــت‌ترین ماهی دنیا لقب گرفته، چگونه از سر خود نور ساطع کرده و فضای بسیار تاریك موجود در عمق دریاها و اقیانوس‌ها را روشن می‌کند. محققان دانشگاه کورنل در آمریکا بعد از بررسی‌های بســـیار در این زمینه موفق به کشف ژن باکتری خاصی شـــده‌اند که در بدن این ماهی و در درون حباب یادشـــده زندگی می‌کند و عامل اصلی نورافشانی آن محسوب می‌شود.